

[Kirkeministeren.]

Efter den før omtalte ændring af lov om kirkers bestyrelse vil det i fremtiden blive det normale, at kirkebygningsopgaver varetages af de lokale menighedsråd, der herefter vil stå som bygherrer. Bestemmelsen i menighedsrådslovens § 34, stk. 2, vil derfor almindeligvis blive uden betydning. Men rent bortset herfra forekommer den mig efter forholdene i dag lidet rimelig. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Besættelsen af de præsteembeder, som oprettes ved en ny kirke i forbindelse med kirkens indvielse, må herefter ske efter indstilling enten af menighedsrådet for det sogn, hvorfra det nye sogn udskilles, eller af det menighedsråd, som skal vælges for det nye sogn. Det vil næppe være rimeligt at overlade indstillingsretten til menighedsrådet i det gamle sogn, når der kort tid efter indvielsen skal vælges et menighedsråd for det sogn, der skal være præstens eller præsternes arbejdsområde. Det må skønnes naturligt at overlade indstillingsretten til det pågældende nye menighedsråd. Efter de nugældende regler kan dette menighedsråd imidlertid ikke vælges, forinden kirken er indviet og sogneudskillelsen samtidig har fundet sted, hvorfor der vil hengå nogen tid, inden præsteembederne ved den nye kirke kan besættes, hvilket selvsagt er uheldigt.

Lovforslaget tilsigter at give mulighed for at anordne valg af menighedsråd for det nye sogn, allerede inden sognet formelt er udskilt. Fremgangsmåden vil i sådanne tilfælde herefter blive den, at kirkeministeriet, når kirkebyggeriet er påbegyndt samt finansieringen af byggeriet sikret, og når grænserne for det nye sogn efter stedfunden forhandling med menighedsråd, biskop og landbrugsministerium kan endeligt fastlægges, nedlægger forestilling over for kongen om oprettelse af det nye sogn med disse grænser fra den dag at regne, da den nye kirke kan indvies. Når den kongelige resolution foreligger, kan kirkeministeriet anordne valg af det nye menighedsråd uden at afvente indvielsen af kirken.

Det menighedsråd, der udgår af dette valg, bør ikke straks indtræde i alle et menighedsråds beføjelser, hvilket heller ikke vil være teknisk muligt, idet der jo endnu ikke består noget kirkesogn eller kirke-

distrikt omkring den ny kirke. Det ville også være urimeligt at fratage det hidtidige menighedsråd kirkebyggeriet, som er forberedt og påbegyndt af dette. Menighedsrådet oprettes foreløbig udelukkende med den funktion at afgive indstilling vedrørende besættelse af præsteembederne ved den nye kirke og træffe aftaler om betjeningen af den nye kirke i øvrigt. Først når kirken indvies og sogneudskillelsen dermed træder i kraft, overtager menighedsrådet alle et sådant råds normale funktioner. Når det nye menighedsråds opgaver ikke udtrykkeligt begrænses i lovforslaget til de foranævnte, er årsagen den, at der meget vel vil kunne tænkes tilfælde, hvor det var ønskeligt at kunne tillægge menighedsrådet for det nye sogn også andre beføjelser. Lovforslaget er derfor affattet som en bemyndigelse for kirkeministeriet til i det enkelte tilfælde at fastsætte det nye menighedsråds opgaver, men hovedopgaven vil som nævnt blive at foretage indstilling til præsteembeder, således at disse kan besættes straks i forbindelse med kirkens indvielse.

Lovforslaget indeholder endelig et forslag om forhøjelse af det såkaldte rådighedsbeløb, som af menighedsrådene kan afholdes over den lokale kirkelige ligning til kirkelige formål i sognet og stiftet. Der har været en del offentlig debat om dette spørgsmål, navnlig foranlediget af en betænkning, som den under kirkeministeriet nedsatte strukturkommission afgav herom for cirka et år siden. Debatten har vist så væsentlige meningsforskelle om, hvad der bør tilsigtes med rådighedsbeløbet, som i øjeblikket maksimalt udgør 2.000 kr. eller under særlige omstændigheder indtil 5.000 kr., at jeg ikke mener, tiden er inde til at stille forslag om en principiel ændring af de gældende bestemmelser på dette område. Derimod har debatten vist, at rådighedsbeløbet mange steder og navnlig i de større bysogne er utilstrækkeligt til varetagelse af de formål, som hidtil er tilgodeset.

Jeg har derfor foreslået en forhøjelse af beløbet til 3.000 kr. eller under særlige omstændigheder indtil 8.000 kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.